

Skåne

Ingeblads b: d

Bollnups s: n

Linnberedning för Där tillbaka.
Bollnups socken.

För Skånska dagbladet

Linnfröet såddes på de slagarna med hand, när hören växer och står i blom så är det vackert att skäda, när hören fröet blir färdigt så rycker den upp med roten och sättes till tarkning sen vepas fröet ifrån på en stor flaketa. Sen breddes linnen ut på sådesstubben till tarkning, sen väfstes den ihop och banns i stora bruntar, Innan linnen brytes tärkas den i Brydestugan, men det var en provosoriet. Den var byggd över en grov en aflång fjernkant med stänger avanrar för linnen att ligga på, Så illdas den i grasen i munden. Sen var det till att bryta och skava och Sketta till krätten kom, då blev det gille spel och dans, Dagen efter kom Fläckas linnen sen kom karden och =

Spinnrock igång, Garnet skulle bytas
 och hlekas innan vävstolen skulle in,
 Sen hlef det brätt med väven för det skulle
 vara färdigt innan väven kom, Då
 skulle lännekerna ligga på gräsplanen
 för att hlekas emot salen.

Harna Hansson
 Garnet får ej sättas i tidningen

Tingelsteds förs
Ullestorps s:n

Från Ullestorps Soellen

Så som du var från edra Ammanne vill
jag tala om något om det giest
Pilt vid någhästen. När någhästen skulle
läga sin börgar var det som en stor
högtid, arbetet började tidigt på morgonen
och när det så var onsdag, torsdag
måndag ut till fältet så vill de skulle
äta ute på fältet, vanligtvis var det
välling som bröskades i en kittel och
sattes på smörken, och sattes sig alla
nuntansering och äto gerrandant,
medan smörken sprändes på kottar
så mycket som kvar och varilla bra.

Jag minns särskilt en gång en gång
som åt välling av kittelen, han hade
någ skrapat förhårt på kanten med
skedan så han hade fått en i sig
och blev mycket sjuk, och förlorde
alla att han hade slammigt för något
trolleri, en Karl skickades gerrast
i någ med hennes trollyg till en
kålle grubbe ett par bitar därifrån
och nu var det ju så att när han

Nam dit hade kvinnan skrattt upp
 giftet i magen och var på bättringsträgn
 och nu trodde alla att det var hon
 som botat henne.

Så får jag tala något om hu linnebe-
redningen gick till: när hären var uppr
 ryckt brödes den ut på marken
 så att sjävarna skulle bli skära, och då
 den var färdig att tas upp samlades alla
 som hade det i brydestuar der för ^{att} se efter
 om det behövdes några reparation, hvilket
 var mycket enkelt, ty vanligtvis var ett
 lass tra Rait dit färdigt och då behövdes bara
 i det som behövdes, den var det att samma ämne
 som när kvar och en skulle bryda. Nu var det
 vanligtvis två brydelag i byen och så gick det
 så till att det ena laget satte in sin hären till
 torknings om middagen, för att bytas om kvällen,
 dagen derpå samlades alla på stället igen för att
 gå till brydestuar och göra det bättre eller
 strava det som det kallades, hvilket var under
 stökat till då det lags med hem, för att det
 andra laget skulle sätta in sin hären till tork-
 nings till nästa kväll. Nu skulle alla arbeta på
 stället om efter om. prusatommerna skulle sjella
 och drängarna göra hvilket som helst arbete
 hvilket intet var så strängt, ty det var mest

att tiden skulle gå till Brälles, då bryde
gillet började, hvilket merendels varade hela
natten. En kunde ville hetet ställa det att
gillet blev på lördagskvällen och då vara
det till Klackan ringde i Ryskan när
det var först mässan söndagen.

Sven Hansson

Wästraby Gärd

Wästraby

Männnet får inte sättas i tidsringar

Redaktionen af Skanska Dagbladet
Folkminnestäflens Malmo.

Jag är nu en 75-årig gammal man, och
påminner mig mycket, min Far har berättat
mig i min barndom som var i Sjögårdstads
herad, Först var det håskörden, det skulle
helst huggas med lie men dagen var för
då började flera personer kl 3 på morgonen
det kunde också fortsätta hela dagen, någon
skördemaskin brukades intet för. När sedan
sedan det torkade flera dagar på marken, blev
det i runda stackar för att ytterligare torka
för att sedan åkas in i husen till vinterfoder,

Linberedsringen, Tröst -

Det såddes på våren, sen det var halvaxel
gick flera personer och loka bland det, men
ej trampa hårdt på det, att det blev skadat,
sen flockas det upp med händerna, skulle
sen bredas tunt ut på sädstubb på marken.

(2)

4086 LUNDS UNI. FOLKMINNE 71.71

för att tarka någon tid, den vävas det i
bantar, men desförinnan var fröet, det
kallas för knöppet, det var spivet på en
häkla, sedan ställdes till ett brydegille, då
all Traktens ungdom inbjöds, ett hål gräfs
i jorden deri eldades, ofvan på bredes linet
på stänger, en gammal kvinna brukade
att passa och vända det, skulle arbetas
på så kallade bräger, sen det ^{var} slut dansades
hela natten och bjöts på mat och alla drycker,
sen var det skättegille, ^{linet} hölls på små
ställningar vad som ryndes i handen, och
dlogs med små skättesträd fins ännu i
vårt hem, sedan skulle häklas på
ställningar liknande spikar, linet vreds
sedan i små bantar, derefter var det
Skardegille med mat och dans efteråt
sen skulle linet spinnas på vintern.

(3) Derafter väfras, ett drygt arbete,
för att på våren lägga till blekning
på gräsmattor ett par månader, sen var
det vitt som snön, sen syddes allt med
händer, inga symaskiner brukades på
den tiden, men så håll det att klita
på i 50 år, den goda gamla tiden,
Skårdegille.

Sedan all råden var hästader, sista
lasset och sista kôrven, hurredes för att
allt gådt lyckligt, den ställdes till ett
höstagille, det gladda folket långt
föret att vänta, då brukades att slagta
ett Lam eller något större djur, för
att deraf koka någon god råpa,
så bjöds alla som varit med på hösten
och desutom alla grannarna på en god
måltid, derafter Toddy med Rom.

4) Hembrygt Öl fick ej fattas, ej heller
 fick brännvinet taga slut, allt var
 lif och glädje, sen dansades hela natten
 efter Harmonika musiken, det
 var en fest som sent glömdes, alla
 var tacklösa för husbonden var
 så god mot folket, husbonden och
 tjänaren brukade äta vid samma
 bord, bönen före maten och efter
 fick aldrig glömmas, goda seder
 brukades i ett gammaldags hem. -
 det var i Ingelstad härad,
 På sommaren började arbetet vid
 Soluppgången och slutar vid solnedgång

Ola Nilsson
 Odarslöf N
 Örtofta.